

Original Article/ົວສົດທະບູນ

Two- and Five- Minute Schirmer Test without Anesthesia in Normal Subjects

Witsawat Kanthar, M.D.

Patanaree Luanratanakorn, M.D.

Abstract

Objective: To evaluate the results of two- and five-minute Schirmer test without anesthesia (Schirmer test I) in normal subjects.

Design: Descriptive study

Materials and Methods: 194 eyes of 97 normal volunteers (65 males) without dry eye symptoms, aged between 18 and 76 years, were recruited in the study (4 age-groups: ≤ 20 , 21-40, 41-60, > 60 years). The subjects were excluded if they had anatomic lid abnormalities that could interfere with the conduct of the test. Schirmer test without topical anesthesia (Schirmer test I) was performed in both eyes simultaneously. The values of tear secretion were recorded at two and five minutes after placement of filter paper strips and compared in relation to age and gender.

Results: In 2 minutes, the average tear secretion was 12.32 ± 9.24 mm (mean \pm SD) for the right eyes and 12.71 ± 9.31 mm for the left eyes and in 5 minutes, 19.60 ± 10.91 and 19.36 ± 10.76 mm, respectively. The values of tear secretion ≥ 10 mm in 2 minutes is 50.52% and in 5 minutes is 75.26% in right eyes and 51.55%, 76.29% in left eyes. Approximately 25% of subjects had the Schirmer values of < 10 mm at both 2 and 5 minutes, while about 50% had the Schirmer values of ≥ 10 mm at both 2 and 5 minutes. There was no significant difference in tear secretion between males and females, and between different age-groups.

Conclusions: The values of two-minute Schirmer test I correlate with those of five-minute test approximately 75%, regardless of age and gender. **Thai J Ophthalmol 2013; July-December 27(2): 71-76.**

Keywords: Schirmer test, dry eye, tear secretion

No Author has a financial or proprietary interest in material or method mentioned

Original Article/บันทึกต้นฉบับ

การวัดค่าระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer แบบไม่หยดยาชาที่ 2 และ 5 นาทีในคนปกติ

วิศวัสดุ คันธा, พ.บ.

พัฒนาธี ล้วนรัตนการ, พ.บ.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อวิเคราะห์ผลการตรวจระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer แบบไม่หยดยาชา (Schirmer I test) ที่ 2 และ 5 นาที ในประชากรปกติ

รูปแบบการวิจัย: งานวิจัยเชิงพรรณนา

วิธีการศึกษา: ศึกษาในประชากรปกติจำนวน 97 ราย ทั้งหมด 194 ตา เป็นผู้ชาย 65 ราย อายุระหว่าง 18 ถึง 76 ปี แบ่งเป็น 4 ช่วงอายุคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 21-40 ปี 41-60 ปี และมากกว่า 60 ปี อาสาสมัครทุกรายต้องไม่มีอาการตาแห้งและตรวจตามไม่มีลักษณะของหนองตาที่ผิดปกติหรือมีความผิดปกติในระบบทางเดินน้ำตา หลังจากนั้นวางแผนกระดาษกรอง กว้าง 5 มิลลิเมตร ยาว 28 มิลลิเมตร ที่เปลือกตาล่างทั้ง 2 ข้าง วัดค่าระดับน้ำตาที่ 2 และ 5 นาที แล้วทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับเพศและอายุ

ผลการศึกษา: ค่าเฉลี่ยน้ำตาที่ 2 นาทีคือ 12.32 ± 9.24 มิลลิเมตร (ค่าเฉลี่ย土ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ในตากขาว และ 12.71 ± 9.31 มิลลิเมตรในตาช้ำย ส่วนที่ 5 นาทีค่าเฉลี่ยน้ำตาได้ 19.60 ± 10.91 มิลลิเมตร ในตากขาวและ 19.36 ± 10.76 มิลลิเมตร ในตากขาว ค่าน้ำตาที่มากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ที่ 2 นาทีคิดเป็นร้อยละ 50.52 ที่ 5 นาที คิดเป็นร้อยละ 75 ในตากขาว ส่วนตาช้ำยได้ร้อยละ 51.55 และ 76.29 ตามลำดับ และพบว่าประมาณร้อยละ 75 ของผู้เข้าร่วมการศึกษามีค่าน้ำตาที่ได้เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ประมาณร้อยละ 25 มีค่าน้ำตาน้อยกว่า 10 มิลลิเมตร ทั้งที่ 2 และ 5 นาที และอีกร้อยละ 50 มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ที่ 2 และ 5 นาทีตามลำดับ ซึ่งค่าน้ำตาที่ได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศและช่วงอายุ

สรุป: หากใช้จุดกำหนดค่า Schirmer I Test ที่ผิดปกติเป็น น้อยกว่า 10 มิลลิเมตร พนว่าการวัดที่สองและห้านาที มีผลผิดปกติไม่สอดคล้องกับประมาณร้อยละ 25 โดยไม่เกี่ยวข้องกับเพศและช่วงอายุ จักษุเวชสาร 2556; กรกฎาคม-ธันวาคม 27(2): 71-76.

คำสำคัญ: การวัดระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer, ตาแห้ง, การสร้างน้ำตา

ผู้นิพนธ์ทั้งหมดไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผลประโยชน์ใดๆ กับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอ้างถึงในงานวิจัยนี้

บทนำ

จากการประชุมปฏิบัติการเรื่องตาแห้งนานาชาติ (International Dry Eye Workshop) หรือ DEWS ในปี พ.ศ. 2551 ให้คำจำกัดความของโรคตาแห้งว่า โรคตาแห้งเป็นโรคที่เกิดจากหล่ายปัจจัยซึ่งมีผลต่อน้ำตาและพื้นผิว的眼睛ตามาร์ค์ ผลทำให้เกิดอาการต่างๆ ได้แก่ ความไม่สบายตา มีผลกระแทบต่อการมองเห็น เกิดภาวะน้ำตาที่ไม่คงตัว ส่งผลอันตรายต่อพื้นผิว的眼睛ตามาร์ค์ ร่วมกับการมีค่าความเข้มข้นของน้ำตาที่มากขึ้นและมีการอักเสบของพื้นผิว的眼睛ตามาร์ค์¹ โรคตาแห้งเป็นหนึ่งในโรคที่สำคัญและพบได้บ่อยในเขตปฏิบัติ จากการศึกษาในต่างประเทศพบได้ประมาณร้อยละ 5² ถึงร้อยละ 35³ ในประชากรทั่วไปในคนไทยมีรายงานพบร้อยละ 34⁴ ดังนั้นโรคตาแห้งจึงเป็นปัญหาทางสุขภาพที่สำคัญ⁵ เนื่องจากส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตรวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะตามมาในการรักษาอย่างต่อเนื่อง⁶

การวินิจฉัยโรคตาแห้งยังไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจน โดยส่วนใหญ่จะนิจฉัยได้จากประวัติ อาการ อาการแสดง และการทดสอบเพิ่มเติม⁷ การตรวจวัดระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer เป็นหนึ่งในการทดสอบที่นิยมใช้เพื่อประเมินระดับการสร้างน้ำตาในกลุ่ม aqueous tear deficiency (ATD) ซึ่งยังมีการทดสอบอื่นๆ ที่ใช้ เช่น tear breakup time, ocular surface dye staining, impression cytology, biochemist analysis of the tear, interferometry, meniscometry, และ osmolarity measurement⁸

Schirmer test เริ่มคิดค้นโดย Otto Schirmer เมื่อปี พ.ศ. 2446 โดยใช้กระดาษ Whatman เบอร์ 41 กว้าง 5 มิลลิเมตร ยาว 35 มิลลิเมตร พับส่วนต้นกระดาษประมาณ 5 มิลลิเมตร แล้ววางไว้ที่เปลือกตาล่างฝั่งนอกเป็นเวลา 5 นาที หลังจากนั้นบุริมานน้ำตาที่ซึมออกมากับกระดาษ ซึ่งการตรวจวัดระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer ที่ไม่ได้หยดยาชา ก่อนการวัดเรียกว่า Schirmer test I (ไม่หยดยาชา) เป็นการตรวจวัดปริมาณน้ำตาโดยรวมซึ่งเป็นการตรวจมาตรฐานในการวัดระดับน้ำตา⁹ ส่วนการตรวจวัดปริมาณน้ำตาพื้นฐาน หรือที่เรียกว่า basal Schirmer test ทำได้โดยหยดยาชา ก่อนที่จะเริ่มทำการวัดระดับน้ำตา¹⁰ หลังจากครบ 5 นาที ให้

เอกสารรายอักษรแล้วอ่านผล ค่าที่มากกว่า 10 มิลลิเมตร ถือว่าปกติ¹¹

มีการศึกษาการเปรียบเทียบระหว่างการตรวจ Schirmer test I ที่ 2 และ 5 นาทีในประชากรปกติพบว่า ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ระดับน้ำตาที่ 2 นาทีมีค่ามากกว่า 10 มิลลิเมตรโดยไม่เกี่ยวกับเพศและอายุ ดังนั้น การวัดที่ 2 นาทีจึงอาจนำมาใช้ในทางปฏิบัติเพื่อลดระยะเวลาในการทดสอบได้¹²

เนื่องจากปัจจุบันในสภาวะการตรวจผู้ป่วยจำนวนมาก ที่ห้องตรวจผู้ป่วยนอก การตรวจ Schirmer test ซึ่งใช้เวลาถึง 5 นาทีในผู้ป่วยแต่ละคน นอกจากเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างนานแล้ว ยังทำให้เกิดความไม่สบายตาในการตรวจกระดาษ วัดปริมาณน้ำตาไว้ในเปลือกตาด้านล่าง ซึ่งอาจทำให้ผู้ป่วยบางคนไม่สามารถได้ถึง 5 นาที รวมถึงเมื่อใช้ระยะเวลานานผู้ทดสอบอาจมีการลอกตาซึ่งทำให้ค่าไม่ตรงตามความเป็นจริงได้ การศึกษานี้จึงทำขึ้นเพื่อตรวจวัดระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer test I เพื่อหาค่าปกติในกลุ่มประชากรคนไทยที่ 2 และ 5 นาที

วิธีการ

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) เก็บข้อมูลที่ห้องตรวจผู้ป่วยนอกแผนกจักษุวิทยา โรงพยาบาลศรีนครินทร์ โดยประชากรศึกษาเป็นอาสาสมัคร 97 คน จำนวน 194 ตา อายุระหว่าง 18 ถึง 76 ปี ซึ่งการศึกษานี้ได้รับการพิจารณาและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และเพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่อาจมีผลต่อค่า Schirmer test I นอกจากเพศแล้วอายุก็จะถูกนำมาวิเคราะห์โดยแบ่งอาสาสมัครทั้งหมดเป็นสี่ช่วงอายุคืออน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี, 21-40 ปี, 41-60 ปีและมากกว่า 60 ปี หลังจากนั้นอาสาสมัครทุกคนจะได้รับการซักประวัติและการตรวจตาด้วยกล้องจักษุจุลทรรศน์ (slit-lamp biomicroscope) โดยมีเกณฑ์คัดเข้าและเกณฑ์คัดออกดังนี้

เกณฑ์คัดเข้าของการศึกษานี้คือ

1. อายุ มากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี
2. จากการซักประวัติต้องไม่มีอาการดังต่อไปนี้ คือ แสงตา (burning or foreign body sensation) เคืองตา (irritation) น้ำตาไหล (reflex tearing) ร่วมกับการตรวจด้วยกล้องจักษุจุลทรรศน์ต้องไม่พบลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

- tear meniscus ลดลงน้อยกว่า 0.3 มิลลิเมตร ซึ่งสามารถวัดได้จาก scale ของเครื่อง slit-lamp biomicroscope
 - ตรวจพบ tear debris
 - ข้อมูล fluorescein พบรุดคลอกเป็นจุดเล็กๆ (corneal staining) ที่กระจายตัว
 - tear breakup time น้อยกว่า 10 วินาที
3. ผู้ป่วยลงนามยินยอมเข้าร่วมโครงการ

เกณฑ์คัดออกของการศึกษาคือ

1. มีปัญหาเกี่ยวกับเปลือกตาที่มีผลต่อการหดส่วน คือ
 - เปลือกตาล่างมวนเข้าหรือออก (lower lid ectropion/entropion)
 - ตรวจพบ symblepharon
2. มีอาการตาแห้งที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ คือ
 - ต้อลม (pinguecula) หรือ ต้อเนื้อ (pterygium)
 - เปลือกตาอักเสบ (blepharitis)
 - กระจุกตาคลอก (corneal abrasion)
 - เปลือกตาปิดไม่สนิท (exposure keratopathy)
 - มีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างของเปลือกตา (lid abnormalities)
3. อาสาสมัครที่ได้รับการรักษาโรคตาหรือตาแห้งด้วยยาหยดตัว
4. อาสาสมัครที่ได้รับยาในรักษาโรคประจาร์ที่มีผลต่อโรคตาแห้ง

อาสาสมัครทุกรายจะได้รับการตรวจตัวด้วยกล้องจักษุชุลทรรศน์ก่อนโดยยังไม่ได้วัด tear breakup time เนื่องจากอาจส่งผลถึงการวัดระดับน้ำตาได้แล้วจึงไปตรวจวัดระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer ที่ไม่ได้ทดสอบยาชา ก่อนการวัดซึ่งตรวจวัดด้วยคนเดียวทำโดยวางกระดาษกรอง Whatman

เบอร์ 41 กว้าง 5 มิลลิเมตร ยาว 40 มิลลิเมตร ผลิตโดยบริษัท HEMC ประเทศไทยเดีย โดยพับ 5 มิลลิเมตรแรกไว้ในเปลือกตาค่อนไปทางหนึ่งในสามทางด้านนอกของเปลือกตา ล่าง หลังจากนั้นเริ่มจับเวลาจนครบ 2 นาที บันทึกค่าโดยไม่ยกกระดาษออก แล้วจับเวลาต่ออีก 3 นาที จนครบ 5 นาที แล้วบันทึกค่าโดยทำการวัดพร้อมกันทั้งสองตาหลังจากนั้นจะไปทำการตรวจตัวด้วยกล้องจักษุชุลทรรศน์อีกครั้งเพื่อตรวจ tear breakup time ซึ่งเว้นระยะห่างระหว่างการวัดเป็นเวลา 5 นาทีโดยอาสาสมัครที่มีค่า tear breakup time ที่น้อยกว่า 10 วินาทีจะถูกคัดออกจากการวิจัย

โดยค่าระดับน้ำตาที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนความแตกต่างระหว่างกลุ่มวิเคราะห์ด้วย chi-square test

ผลการวิจัย

อาสาสมัครทั้งหมดที่เข้าเกณฑ์จำนวน 97 คน 194 ตา แบ่งเป็นชาย 32 คน อายุ 21-74 ปี ค่าเฉลี่ย 40.18 ± 14.36 ปี (ค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) หญิง 65 คน อายุ 18-76 ปี ค่าเฉลี่ย 48.84 ± 17.45 ปี โดยรวมทั้ง 2 เพศ อายุ 18-76 ปี ค่าเฉลี่ย 43.04 ± 15.89 แบ่งเป็นช่วงอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 3.09), 21-40 ปี จำนวน 42 คน (ร้อยละ 42.27), 41-60 ปี จำนวน 35 คน (ร้อยละ 36.08) และมากกว่า 60 ปี จำนวน 18 คน (ร้อยละ 18.56)

ค่าระดับน้ำตาที่ 2 นาทีได้ 12.32 ± 9.24 มิลลิเมตร (ค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ในตาขวาและ 12.71 ± 9.31 มิลลิเมตรในตาซ้ายส่วนที่ 5 นาทีได้ 19.60 ± 10.91 มิลลิเมตร ในตาขวา และ 19.36 ± 10.76 มิลลิเมตร ในตาซ้ายตารางที่ 1 แสดงจำนวนตาที่มีค่าระดับน้ำตาต้น้อยกว่า 10 มิลลิเมตรหรือมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตรที่ 2 และ 5 นาทีตาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนตาที่มีค่าระดับน้ำตาที่ 2 และ 5 นาที น้อยกว่า 10 มิลลิเมตรหรือมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ($N = 97$ คน)

ค่าระดับน้ำตา (มิลลิเมตร)	ตาขวา (%)	ตาซ้าย (%)
ค่าระดับน้ำตาที่ 2 นาที < 10	48 (49.48)	47 (48.45)
ค่าระดับน้ำตาที่ 2 นาที ≥ 10	49 (50.52)	50 (51.55)
ค่าระดับน้ำตาที่ 5 นาที < 10	24 (24.74)	23 (23.71)
ค่าระดับน้ำตาที่ 5 นาที ≥ 10	73 (75.26)	74 (76.29)

ตารางที่ 2 แสดงความสอดคล้องของค่าระดับน้ำตาที่ 2 และ 5 นาที

ค่าระดับน้ำตาที่ 2 นาที	< 10 มิลลิเมตร ตาขาว/ตาช้ำย (%)	ณ 10 มิลลิเมตร ตาขาว/ตาช้ำย
ค่าระดับน้ำตาที่ 5 นาที		
< 10 มิลลิเมตร	24 (24.74)/22 (22.68)	-/-
≥ 10 มิลลิเมตร	24 (24.74)/26 (26.80)	49 (50.52)/49 (50.52)

ลำดับ หากดูความสอดคล้องของค่าระดับน้ำตาที่ 2 นาที และ 5 นาที พบร่วมกันว่า สาสมัครประมาณร้อยละ 75 ที่มีค่าระดับน้ำตาไปในทิศทางเดียวกันคือ น้อยกว่า 10 มิลลิเมตร หรือมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตรเมื่อเทียบกับที่ 2 และ 5 นาที แต่อีกประมาณร้อยละ 25 ค่าระดับน้ำตาที่ 2 และ 5 นาทีไม่สอดคล้องกันดังแสดงในตารางที่ 2

ค่าระดับน้ำตาที่ได้จากการดูตาขาวและตาช้ำยใกล้เคียงกันมากและเมื่อถูกความแตกต่างระหว่างเพศและช่วงอายุพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งที่ 2 และ 5 นาที ($P > 0.05$)

วิจารณ์

จากการศึกษาของ Bawazier และคณะ¹³ ซึ่งวัดค่าระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer test แบบทัยอดยาชาในผู้ป่วยโรคตาแห้งแล้วหา intraclass Correlation Coefficients พบร่วมกันว่า มีความสัมพันธ์ของระดับน้ำตาที่ 1 และ 5 นาที สูงถึงประมาณร้อยละ 90 และมีค่ามากที่สุดที่ 2 นาที

จากการศึกษาของ Kashkouli และคณะ¹⁴ ซึ่งวัดค่าระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer test พบว่าค่าระดับน้ำตาในคนปกติที่ 1 และ 5 นาทีในประชากรปกติเมื่อให้ผู้ป่วยหลับตาลดการหดสูบได้ 9.88 ± 8.2 มิลลิเมตร และ 26.76 ± 16.07 มิลลิเมตร ตามลำดับ และพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อการศึกษานี้ทำในอาสาสมัครอายุค่อนข้างน้อย (18-23 ปี) จึงอาจจะไม่สามารถนำไปใช้ในช่วงอายุอื่นได้

จากการศึกษาของ Karmapatakis และคณะ¹² ซึ่งวัดค่าระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer test พบว่าค่าระดับน้ำตาในคนปกติที่ 2 และ 5 นาทีได้ประมาณ 12 ± 2 มิลลิเมตร และ 16 ± 3 มิลลิเมตรตามลำดับ และมีค่าระดับน้ำตาที่น้อยกว่า 10 มิลลิเมตร ที่ 2 นาทีเพียงร้อยละ 5.5 จึงอาจนำค่าที่ 2 นาทีมาใช้แทน 5 นาทีได้

สำหรับในการศึกษานี้วัดค่าระดับน้ำตาด้วยวิธี Schirmer test พบว่าค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาในคนปกติที่ 2 และ 5 นาทีได้ 12.32 ± 9.24 มิลลิเมตร และ 19.60 ± 10.91 มิลลิเมตร ในตาขาวและ 12.71 ± 9.31 มิลลิเมตร และ 19.36 ± 10.76 มิลลิเมตรในตาช้ำยตามลำดับและมีค่าระดับน้ำตาที่น้อยกว่า 10 มิลลิเมตรที่ 2 นาทีมีถึงร้อยละ 49.48 ในตาขาวและร้อยละ 48.45 ในตาช้ำยจะเห็นได้ว่าค่าระดับน้ำตา เมื่อเบรียบเทียบกับการศึกษาของ Karmapatakis และคณะ¹² จะมีค่าใกล้เคียงกันทั้งที่ 2 และ 5 นาทีแต่ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้มีค่าค่อนข้างมากกว่าซึ่งอาจจะเนื่องมาจากจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการอาจจะมีจำนวนไม่มากพอถึงแม้ค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาที่ 2 นาทีจะมีค่ามากกว่า 10 มิลลิเมตรแต่ถ้าดูจากจำนวนจะพบว่ามีเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่มีค่าระดับน้ำตามากกว่า 10 มิลลิเมตร เมื่อเบรียบเทียบกับการศึกษาของ Karmapatakis และคณะ¹² ซึ่งมีถึงประมาณร้อยละ 95

เนื่องจากการทำ tear breakup time หลังการทำ Schirmer test อาจทำให้ค่า tear breakup timeลดลงจากความเป็นจริงได้ซึ่งได้เว้นระยะระหว่างการทำทดสอบเป็นเวลา 5 นาที ทำให้ไม่น่าจะมีผลต่องานร่วมกับใช้ cut off point ของ tear breakup time ที่ 10 วินาทีเหมือนเดิม เพื่อเป็นการลดโอกาสที่จะเลือกอาสาสมัครที่มีอาการตาแห้งเข้ามาในการศึกษาดังนั้นจึงอาจเป็นผลจากสภาพอากาศและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศในแถบเขตร้อนซึ่งมีลักษณะอากาศค่อนข้างแห้งและร้อนซึ่งอาจทำให้น้ำตามีการระเหยและแห้งเร็ว ส่งผลต่อระดับน้ำตาที่ได้ในการวัดทำให้ค่าที่ได้แตกต่างกัน ส่วนค่าระดับน้ำตาที่ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละช่วงอายุ ทั้งๆ ที่ในช่วงอายุที่มากน่าจะมีค่าน้ำตาต้นอยู่กว่าอาจเกิดจากจำนวนอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มมีจำนวนไม่มากพอ จึงไม่เห็นความแตกต่างแต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ทำเพื่อเป็นงานวิจัยเชิงพรรณนาไม่ใช่งานวิจัยเพื่อ

วินิจฉัยจึงใช้อาสาสมัครไม่นำมากและเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วย chi-square test ข้อมูลอาจมีการ correlation กัน อาจจะต้องเพิ่มจำนวนอาสาสมัครในแต่ละกลุ่มให้เท่ากันจึงจะสรุปได้ชัดเจนมากขึ้นแต่ถ้าหากความล้มเหลวของระดับน้ำตาที่น้อยกว่า 10 มิลลิเมตรหรือมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตรเมื่อเทียบกันทั้งที่ 2 และ 5 นาที พบว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันประมาณร้อยละ 75 แบ่งเป็นน้อยกว่า 10 มิลลิเมตร ประมาณร้อยละ 25 และมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ประมาณร้อยละ 50 ซึ่งหมายความว่าถ้าลดระยะเวลาการทดสอบเป็น 2 นาทีก็จะยังคงได้ค่าการทดสอบเหมือนที่ 5 นาทีเพียงร้อยละ 75 ดังนั้น จะมีค่าที่แตกต่างกันที่ทำให้ผลทดสอบออกมาน่าตื่นอีกร้อยละ 25

ในด้านการทดสอบด้วยวิธี Schirmer test I จะมีจุดที่น่าสนใจอยู่ที่การวางแผนการของ ซึ่งถ้าวางแผนไม่ดี เช่น พับ

ตรงส่วนต้นน้อยเกินไปหรือวางแผนทางตรงกลางของเปลือกตาล่างจะทำให้ผู้ทดสอบมี reflex tearing มาจะทำให้ค่าที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริงได้และจากการศึกษาของ Lee และคณะ¹⁵ พบว่า อัตราการทำซ้ำแล้วได้ค่าที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติในประชากรปกติอยู่ที่ร้อยละ 54.5 และถ้าใช้ Schirmer test เพียงอย่างเดียววินิจฉัยผู้ป่วยโรคตาแห้งจะพบว่ามีอัตราการวินิจฉัยที่ไม่ตรงกับความจริงถึงร้อยละ 48.4 ดังนั้นควรต้องใช้ทั้งการซักประวัติ ตรวจตาและการทดสอบเพิ่มเติมเพื่อวินิจฉัยโรค

สุดท้ายนี้การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบพรรณนาซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลอาจจะทำได้ไม่สมบูรณ์เท่ากับการศึกษาแบบเพื่อนำมาวินิจฉัยโรคซึ่งต้องใช้จำนวนประชากรที่มากกว่าดังนั้นอาจต้องมีการศึกษาที่ใช้จำนวนประชากรที่มากขึ้น และอาจต้องศึกษาอัตราที่เปลี่ยนแปลงไปต่อเวลาเพื่อให้ได้รายละเอียดมากขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. Research in dry eye: Report of the Research Subcommittee of the International Dry Eye Workshop. Ocul Surf 2007;5: 179-93.
2. McCarty CA, Bansal AK, Livingston PM. The epidemiology of dry eye in Melbourne, Australia. Ophthalmology 1998;105: 1114-9.
3. Lin PY, Tsai SY, Cheng CY. Prevalence of dry eye among an elderly Chinese population in Taiwan : the Shihpai Eye Study. Ophthalmology 2003;110:1096-101.
4. Lekhanont K, Rojanaporn D, Chuck RS, Vongthongsri A. Prevalence of dry eye in Bangkok, Thailand. Cornea 2006;25: 1162-7.
5. Miljanovic B, Dana R, Sullivan DA, Schaumberg DA. Impact of dry eye syndrome on vision-related quality of life. Am J Ophthalmol 2007;143:409-15.
6. Reddy P, Grad O. The economic burden of dry eye: a conceptual framework and preliminary assessment. Cornea 2004;23:751-61.
7. Methodologies to diagnose and monitor dry eye disease: Report of the Diagnostic Methodology Subcommittee of the International Dry Eye Workshop. Ocul Surf 2007;5:108-52.
8. Korb DR. Survey of preferred tests for diagnosis of the tear film and dry eye. Cornea 2000;19:483-6.
9. Cho P, Yap M. Schirmer test I. A review. Optom Vis Sci 1993;70:152-6.
10. Cho P, Yap M. Schirmer test II. A clinical study of its repeatability. Optom Vis Sci 1993;70:157-9.
11. Van Bijsterveld OP. Diagnostic tests in the sicca syndrome. Arch Ophthalmol 1969;82:10-4.
12. Karampatakis V, Karamitsos A, Skriapa A, Pastiadis G. Comparison between normal values of 2- and 5- minute schirmer test without anesthesia. Cornea 2010;29:497-501.
13. Bawazeer A, Hodge W. One-Minute Schirmer Test with anesthesia. Cornea 2003;22:285-7.
14. Kashkouli M, Pakdel F, Amani A, Asefi M, Aghai G, Falavarjani K. A Modified Schirmer test in Dry Eye and Normal Subjects:Open Versus Closed Eye and 1-Minute Versus 5-Minute Tests. Cornea 2010;29:384-7.
15. Lee J, Hyun P. The Reproducibility of Schirmer test. Kor J Ophthalmol 1988;2:5-8.